

Sygn. akt VI U 888/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2013 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania **Z. T.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.**

z dnia 20 lutego 2013 r. znak (...)

w sprawie: **Z. T.**

przeciwko: **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych**

Oddziałowi w B.

o emeryturę

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu

Z. T. prawo do emerytury od dnia 1 stycznia

2013 r.,

II nie stwierdza odpowiedzialności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej

do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VI U 888/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 lutego 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w B. – po rozpoznaniu wniosku Z. T. z dnia 28 stycznia 2013r. – odmówił wnioskodawcy (ubezpieczonemu) prawa do emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż – zdaniem organu rentowego – ubezpieczony nie udowodnił wymaganego 15- letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, jak również nie przedłożył świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł do Sądu Okręgowego w Bydgoszczy ubezpieczony Z. T., domagając się zmiany powyższej decyzji poprzez przyznanie mu prawa do emerytury. Twierdził on, iż w okresie od 28 lipca 1969r. do 31 sierpnia 1988r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach na stanowisku spawacza w Przedsiębiorstwie (...) w T..

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje:

Z. T. (urodzony (...)) w dniu 28 stycznia 2013r. złożył w ZUS Oddziale w B. wniosek o emeryturę. Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury, powołując się na to, iż nie wykazał on wymaganego na dzień 1 stycznia 1999r. (data wejścia w życie ustawy emerytalnej) 15- letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. W okresie od 1 sierpnia 1968r. do 31 sierpnia 1988r. ubezpieczony zatrudniony był jako pracownik Przedsiębiorstwa (...)w T. w pełnym wymiarze czasu pracy. Pracodawca wystawił mu świadectwo pracy z dnia 31 sierpnia 1988r., w którego treści wskazał, iż ubezpieczony zajmował w całym okresie zatrudnienia stanowisko ślusarza- spawacza. W okresie od 24 kwietnia 1969r. do 28 lipca 1969r. odbył on kurs spawania elektrycznego i zdobył uprawnienia spawalnicze potwierdzone książką spawacza nr 353 wydaną w dniu 28 lipca 1969r. przez (...) Wojewódzki Zakład (...) w B.. W okresie od 4 listopada 1974r. do 18 lutego 1975r. ubezpieczony odbył kurs podstawowy spawacza gazowego i zdobył uprawnienia do tego rodzaju spawania potwierdzone książką spawacza nr (...) wydaną w dniu 3 marca 1975r. przez Związek Zakładów (...) w T..

Po zdobyciu uprawnień do spawania elektrycznego w dniu 28 lipca 1969r. ubezpieczony do końca zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...)w B. pracował jako spawacz i wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy prace spawalnicze przy produkcji balustrad, kojców, przegród, kominów stalowych do odprowadzania spalin i konstrukcji dachowych.

(dowody: zeznania świadków F. O. i W. S.; przesłuchanie ubezpieczonego – protokół rozprawy, kserokopia książek spawacza – k. 8-10 akt tomu III akt organu rentowego i świadectwo pracy – k. 4 tom I akt rentowych; oraz dowody z dokumentów znajdujące się w aktach osobowych ubezpieczonego nadesłanych do akt sprawy przez (...) Urząd Wojewódzki w B. Delegaturę w T.).

Zebrany w sprawie materiał dowodowy dawał pełne podstawy do ustalenia, iż ubezpieczony Z. T. legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach wskazanym w §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U z 1983r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Dowody z zeznań świadków i przesłuchania ubezpieczonego były wzajemnie spójne co do wszystkich istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy faktów, a dodatkowo potwierdzone oryginałami bądź odpisami dokumentów znajdujących się w aktach osobowych. Przykładowo wskazać należy zaświadczenie z dnia 26 lipca 1972r. , w którym potwierdzono zatrudnienie ubezpieczonego w charakterze spawacza, czy oświadczenie z dnia 7 sierpnia 1975r., w którym ubezpieczony potwierdził odbyte w sierpniu 1975r. przeszkolenie „w zakresie p.poż., procesów spawalniczych podczas prac remontowo-budowlanych”. Ponadto w aktach osobowych znajdują się także: zobowiązanie ubezpieczonego z dnia 15 kwietnia 1969r. (w którym oświadczył on- w związku ze skierowaniem na kurs spawania elektrycznego do B. – iż w wypadku odejścia w przeciągu dwóch lat licząc od ukończenia kursu, zobowiązuje się on uiścić koszty jakie z tego tytułu poniosło zatrudniającego go Przedsiębiorstwo), jak również karta spawacza (k. 51 i 53 akt osobowych).

Zwrócić należy też uwagę, iż w aktach tych znajduje się poświadczony za zgodność z oryginałem przez pracodawcę powoda Przedsiębiorstwo (...)odpis książki spawacza nr (...). Powyższe dokumenty bądź odpisy dokumentów uwiarygadniają zatem kserokopię książki spawacza, złożoną przez ubezpieczonego do akt organu rentowego.

Dodatkowo wskazać należy, iż do okresu zatrudnienia ubezpieczonego w szczególnych warunkach od 28 lipca 1969r. do 31 sierpnia 1988r. zaliczeniu podlega okres odbytej przez niego zasadniczej służby wojskowej od 22.10.1969r do 22

października 1969r. (k. 53 akt osobowych), gdyż ubezpieczony powrócił do pracy w Przedsiębiorstwie (...)(wówczas w U.) w dniu 2 listopada 1971r. (karta obiegowa zmian w stosunku pracy – przyjęcie do pracy k. 73 akt osobowych).

Zgodnie z art. 184 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli: 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w tym funduszu na dochody budżetu państwa za pośrednictwem Zakładu. Na podstawie art. 32 ust 1 cytowanej ustawy ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym, czyli w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn. Dla celów ustalenia uprawnień emerytalnych za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych. Przepisy rozporządzenia z 1983 r. mają zastosowanie do wszystkich pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 2 tego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku, a okresy te stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Należy wskazać, iż w przypadku, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczeń potwierdzających okresy wykonywania pracy w szczególnych warunkach z przyczyn od siebie niezależnych, przepisy art. 472 i 473 k.p.c. umożliwiają ustalenie tych okoliczności w drodze postępowania odwoławczego przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z w/wym. artykułami w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych każdy fakt mający wpływ na prawo do świadczenia lub jego wysokość może być dowodzony wszelkimi środkami, które sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe. Sąd nie jest związany środkami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organem rentowym. Podobnie należy oceniać możliwość dowodzenia charakteru wykonywanej pracy w przypadku, gdy jak w niniejszej sprawie, organ rentowy kwestionuje formalną poprawność wystawionego przez zakład pracy dokumentu mającego zaświadczać wykonywanie pracy w szczególnych warunkach.

Skoro ubezpieczony – jak wykazało postępowanie dowodowe – spełnił sporny między stronami wymóg posiadania co najmniej 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach (załącznik do rozpoznania Rady Ministrów z 7.02.1983r. wykaz A dział XIV, poz. 12 – prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym), a ponadto spełnił pozostałe warunki objęte ryzykiem emerytalnym : posiadał na dzień 1.0.1.1999r. ponad 30-letni staż emerytalny (suma okresów składkowych i nieskładkowych) oraz w dniu (...) osiągnął wiek emerytalny 60 lat, to nabył prawo do emerytury na podstawie art. 184 i 32 ustawy emerytalnej w związku z § 2 ust. 1, §3 i §4 ust. 1 pkt 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 K.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożył on wniosek o to świadczenie (art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej).

W pkt II wyroku Sąd nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego wskazanej w art. 118 ust.1a ustawy emerytalnej, gdyż ubezpieczony nie przedłożył temu organowi dokumentów pozwalających na uwzględnienie jego

wniosku o emeryturę w postępowaniu administracyjnym (np. świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach).

SSO Janusz Madej